

MALOVERNÝ, PREČO SI POCHYBOVAL? (19. nedeľa cez rok)

Len čo Ježiš nasýtil zástupy, rozkázal učeníkom, aby nastúpili na loďku a išli pred ním na druhý breh, kým on rozpustí zástupy. Keď rozpustil zástupy, vystúpil sám na vrch modliť sa. Zvečeralo sa a on tam bol sám. Loďka bola už mnoho stadií od zeme a zmietali ňou vlny, lebo vietor dul proti nim. Nad ránom sa, kráčajúc po mori, blížil k nim Ježiš. Keď ho učeníci videli kráčať po mori, vzrušení vraveli: „Mátoha!“ A od strachu vykriekli. Ale Ježiš sa im hneď prihovoral: „Vzchopte sa! To som ja, nebojte sa!“ Peter mu povedal: „Pane, ak si to ty, rozkáž, aby som prišiel k tebe po vode.“ On povedal: „Pod!“ Peter vystúpil z loďky, vykročil po vode a šiel k Ježišovi. Ale keď videl silný vietor, naľakal sa. Začal sa topiť a vykrikol: „Pane, zachráň ma!“ Ježiš hneď vystrel ruku, zachytil ho a povedal mu: „Maloverný, prečo si pochyboval?“ A keď vstúpili do loďky, vietor utíchol. Tí, čo boli na loďke, klaňali sa mu a vraveli: „Naozaj si Boží Syn!“ (Mt 14, 22-33)

Text o apoštoloch v loďke, zmietajúcej sa pod náporom vetra uprostred noci, je potrebné čítať v kontexte s predchádzajúcou udalosťou, kde Matúš píše o nasýtení päťtisíc ľudí. Čítame tam, že apoštoli chodili pomedzi ľudí a rozdávali chlieb. Ako zárodok budúcej Cirkvi aj oni mali mať priamu účasť na duchovnom sytení zástupov. Istotne im bolo dobre v centre pozornosti zástupu a nebyť nasledujúcej udalosti na rozbúrenom mori, cítili by sa dôležití aj naďalej.

Ježiš však, ako uvádza evanjelium, po nasýtení rozkázal apoštolom, aby nastúpili na loďku a preplavili sa na druhý breh. Posiela apoštolov preč a zástupy vyprevádza iba on sám. Grécky text používa slovo *énankazen*, ktoré znamená *prinútil ich nastúpiť*, slovenský preklad používa slovo *rozkázal im nastúpiť*. Vieme si predstaviť, že apoštoli boli sklamaní. Okrem toho sa onedlho dostávajú do búrky.

Poznáme to aj my. Po „úspechoch“ duchovného života prichádza neraz „*tmavá noc duše*“ - noc samoty, pocitu, že Boh nás opustil. Pýtame sa, aký to má zmysel. Ale nikto, kto chce byť blízko Pána, nie je ušetrený skúšky viery. Neraz sa to stáva *hneď* po radosti z úspechu – tak ako píše evanjelium: „*hneď, ako Ježiš nasýtil zástupy, rozkázal im...*“

Nesmieme však prehliadnuť, že slovo *hneď* sa v príbehu o skúške nachádza ešte raz – a to v okamihu najväčšej úzkosti, keď Peter volá o pomoc. Matúš píše: „*Ježiš hneď vystrel ruku, zachytil ho.*“ Slovíčko *hneď* neznamena časový údaj, skôr poukazuje na užšie spojenie človeka s Bohom v čase búrky.

„*Keď je núdza najväčšia, pomoc Božia najbližšia*“ – hovorí aj stará ľudová múdrosť.

Udalosť, ktorú slovenčina prekladá ako *rannú*, gréčtina situuje do noci počas *štvrtej nočnej hliadky*. Bola to hliadka od tretej do šiestej hodiny rannej, kedy je noc najtmavšia, kedy sa zdá, že svetlo je veľmi ďaleko. Napriek tomu Písmo túto časť noci označuje ako tú, kedy *Boh zachraňuje*. V tento úsek noci prešli Izraeliti cez Červené more (Ex 14, 24) a toto je aj hodina Ježišovho vzkriesenia. (Mt 28, 1) Tma počas štvrtej nočnej hliadky je symbolom krízy samotného streda nášho života, kedy sa nám začína otriasať pôda pod nohami, prebúda sa v nás neznáme a ohrozuje nás.